

Kristensen, Laurits Pedersen, Einar Simonsen, Aksel Møller (fra $17\frac{1}{2}$ Victor Larsen) og Weikop).

Lovforslaget gik ud på, at ethvert salg af sukker her i landet skulde være frit.

Som begrundelse herfor anførtes i bemærkningerne til lovforslaget:

„Under hensyn til den udvikling, der har fundet sted indenfor forsynings- og prisforholdene vedrørende sukker, anser forslagsstillerne nu tidspunktet inde til fuldstændig frigivelse af den indenrigske handel med sukker.

Indeværende års sukkerhøst, som er større end i fjor, er fuldt tilstrækkelig til at kunne dække behovet. De priser, der kan opnås ved eksport, er betydelig lavere end i fjor. Forholdet mellem sukkerprisen og prisen på andre næringsmidler er her ved blevet forskubbet i en retning, der gør større sukkerforbrug fordelagtigt. Sålænge vi opretholder sukkerrationeringen, vil der ske en forbrugsforskydning henimod ændre og dyrere næringsmidler. Medens sukkerforbruget har været holdt kunstigt nede, hør der f. eks. fundet en ganske betydelig fremgang sted i ægforbruget, hvilket er nationaløkonomisk uheldigt, idet næringen i æg koster ca. 15 gange så meget som næringen i sukker.

Det er forslagsstillerens opfattelse, at *en frigivelse af sukkeret vil frigøre andre og dyrere og derfor mere værdifulde fødevarer til eksport.*

Forslagsstillerne vil anse det for uheldigt, hvis landet ville komme til at stå i den situation igen til næste bærhøst, at det sukker, som er høstet året i forvejen til brug for præserveringen af de vitaminrige bærfrugter, forinden er blevet eksporteret.“

Ved lovforslagets 1. behandling gik *handelsministeren* imod lovforslaget, hvis vedtagelse efter hans opfattelse ville være absolut i strid med genopbygningens, befolkningens og erhvervslivets interesser.

Efter hvad ministeren oplyste, blev sukkerproduktionen i 1948—49 på 238 000 t. „Af disse 238 000 t er der allerede forlængst disponeret over 42 500 t til eksport til Sverige og Norge. Det vil altså sige, at der til rådighed af sukkerhøsten er et kvantum på 195 000 t. Dette kvantum modsvarer det samlede forbrug her i landet i 1938, men siden 1938 er befolkningen steget med godt 11 pct., hvilket utvivlsomt giver en tilsvarende stigning i sukkerforbruget. Hertil kommer, at sukker i forhold til andre varer er blevet billigere. Det bevirker, at man må regne med, at hvis sukkeret var frit, ville forbruget være steget stærkere, end hvad der svarer til befolkningstilvæksten. Det betyder, at de 195 000 t må anses for absolut utilstrækkeligt